

The Rav on Parshat No'ah

Did the Flood Solve Anything?

Rabbi Dr. Aaron Adler

1. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קח עמוד א
תנא דבי רבי ישמעאל: אף על נח נחתך גזר דין, אלא שמצא חן בעיני ה', שנאמר
+בראשית ו'+ נחמתי כי עשיתם ונח מצא חן בעיני ה'.

2. בראשית פרק ו פסוק ט
אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים הנה בדורתי את האלקים התהלך נח:

3. רש"י בראשית פרק ו פסוק ט
בדורותיו - יש מרבותינו דורשים אותו לשבח, כל שכן שאלו היה בדור צדיקים היה
צדיק יותר, ויש שדורשים אותו לגנאי, לפי דורו היה צדיק, ואלו היה בדורו של
אברהם לא היה נחשב לכולם:

4. בראשית פרק ו פסוק כב
ויעש נח ככל אשר צוה אתו א-להים כן עשה

5. בראשית פרק ז
(א) ויאמר ה' לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה:
(ב) מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא
טהרה הוא שנים איש ואשתו: (ג) גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות
זרע על פני כל הארץ: (ד) כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: (ה) ויעש נח ככל
אשר צוהו ה': (ו) ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: (ז) ויבא נח
ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: (ח) מן הבהמה הטהורה ומן
הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: (ט) שנים שנים באו
אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה א-להים את נח: (י) ויהי לשבעת הימים ומי
המבול היו על הארץ: (יא) בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר
יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו:

6. (יז) והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו א-להים ויסגר ה' בעדו: (יז)
ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרים מעל הארץ:
(יח) ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים:

7. (כג) וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף
השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה:

8. בראשית פרק ו פסוק ה
וירא ה' כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רע כל היום:

9. בראשית פרק ח
(כ) ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח:
(כא) וירח ה' את ריח הניחח ויאמר ה' אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור
האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי:

10. בראשית פרק ט

(א) וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ: (ב) וּמִוֹרָאֲכֶם וּחְתָּכֶם יִהְיֶה עָלַי כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל דָּגֵי הַיָּם בְּיַדְכֶם נִתְּנוּ: (ג) כָּל רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ כִּי־רֶק עֹשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל: (ד) אֲךָ בֶּשֶׂר בְּנִפְשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ: (ה) וְאֲךָ אֶת דְּמָמָם לְנִפְשֹׁתֵיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל חַיָּה אֲדַרְשְׁנוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֲדַרְשׁ אֶת נַפְשׁ הָאָדָם: (ו) שִׁפְךָ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ כִּי בִצְלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם: (ז) וְאַתֶּם פָּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָּהּ:

(כ) וַיַּחַל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה וַיֵּטַע כָּרִם: (כא) וַיֵּשֶׁת מִן הַיֵּין וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְּגַל בְּתוֹךְ אֹהֱלָהּ: (כב) וַיֵּרָא חָם אָבִי כְנָעַן אֶת עֵרוֹת אָבִיו וַיַּגֵּד לְשֹׁנֵי אָחִיו בַּחוּץ: (כג) וַיִּקַּח שָׁם וַיִּפֹּת אֶת הַשְּׂמָלָה וַיִּשְׁמֹו עַל שְׂכָם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרֵינִית וַיִּכְסּוּ אֶת עֵרוֹת אָבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרֵינִית וְעֵרוֹת אָבִיהֶם לֹא רָאוּ: (כד) וַיִּיקֶץ נֹחַ מֵיֵינוֹ וַיֵּדַע אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן: (כה) וַיֹּאמֶר אֲרוּרָה כְנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאָחִיו: (כו) וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ ה' אֱלֹקֵי שָׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לָמוֹ: (כז) וַיִּפֹּת אֱלֹהִים לִיִּפֹת וַיִּשְׁכֹּן בְּאַהֲלֵי שָׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לָמוֹ: (כח) וַיְחִי נֹחַ אַחֵר הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה: (כט) וַיְהִי כָּל יְמֵי נֹחַ תִּשְׁעַת מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת:

11. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מד עמוד א

חטא ישראל. אמר רבי אבא בר זבדא: אף על פי שחטא - ישראל הוא

12. ישעיהו פרק נד פסוק ז - י

(ז) בְּרִנָּה קָטָן עֲזַבְתִּיךָ וּבְרַחֲמַיִם גְּדֹלִים אֶקְבְּצֶךָ: (ח) בְּשִׁצְף קִצָּף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רָגַע מִמֶּךָ וּבְחִסָּד עוֹלָם רַחֲמִתִּיךָ אָמַר גְּאֻלָּךְ ה': (ט) כִּי־יָמִי נֹחַ זָאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מִעֲבָר מִיַּנְחָה עוֹד עַל־הָאָרֶץ כֹּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקִּצָּף עֲלֶיךָ וּמִגְעֵר־בָּךְ: (י) כִּי הִהָרִים יִמּוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תִּמּוּטְנָה וְחִסְדֵּי מֵאֲתָךְ לֹא־יִמּוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמּוּט אָמַר מְרַחֲמֶךָ ה':

13. מתוך הפיוט: יונה מצאה בו מנוח , ר' יהודה הלוי

הָעָם אֲשֶׁר נָע וְכָצֵאן תַּעֲהָ
יִזְכֹּר לְפָקְדוֹ בְּרִית וּשְׁבוּעָה
לְבַל יַעֲבֹר בּוֹ מִקְרָה רָעָה
כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע עַל מִי נֹחַ.